

SECRETARIAT GENERAL

DIRECTORATE GENERAL OF DEMOCRACY

**DIRECTORATE OF DEMOCRATIC
GOVERNANCE**

**Страсбург, 14 лютого 2013
CELGR/LEX 1/2013**

**ПРОПОЗИЦІЇ
щодо перегляду українського перекладу
Європейської хартії місцевого самоврядування**

*Підготовлено у співробітництві з експертом Ради Європи п. В. Прошко, в рамках
Програми Ради Європи «Посилення місцевої демократії та підтримка реформ
місцевого самоврядування в Україні», що впроваджується Центром експертизи з
питань реформи місцевого самоврядування*

Європейська хартія місцевого самоврядування (надалі – Хартія) була відкрита для підписання країнами-членами Ради Європи у 1985 році. Україна підписала Хартію у 1996 і ратифікувала Законом України “Про ратифікацію Європейської хартії місцевого самоврядування» від 15.07.1997 № 452/97-ВР. З моменту ратифікації у відповідності до Конституції України та Закону України «Про міжнародні договори України» Хартія стала частиною національного законодавства, причому «Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору» (ст. 19.2 Закону).

З цього моменту виникає певна колізія: в українському законодавстві з’являється акт, який у відповідності до ст. 18 Хартії офіційно існує лише французькою та англійською мовами. Таким чином, у своїй практичній діяльності українські установи повинні користуватись певним офіційним перекладом, маючи на увазі, що адекватність цього перекладу завжди може бути оскаржена.

Офіційний переклад Хартії було зроблено наприкінці 1980-х і легалізовано Міністерством закордонних справ УРСР. До адекватності цього перекладу виникла низка зауважень. Через кілька років після ратифікації український переклад Хартії (чомусь разом з російським) було опубліковано на Інтернет-порталі Верховної Ради України. Цей текст суттєво відрізнявся від перекладу, зробленого Міністерством закордонних справ УРСР. Жодних посилань на легалізацію тексту на Інтернет-порталі ВРУ не було. Пізніше, очевидно у 2012 році, документ на Інтернет-порталі ВРУ було змінено, зокрема, на документі з’явився напис «Офіційний переклад».

Отже, в Україні існує, крім оригінальних англійського і французького, ще два українських та один російський тексти Хартії, суттєво різні, адекватність яких викликає сумніви.

Текст Пояснювальної записки до Європейської хартії місцевого самоврядування офіційно не перекладався.

Нижче наведено пропозиції щодо перегляду тексту Хартії. За основу взято текст з Інтернет-порталу Верховної Ради України. Поправки до тексту виділено **курсивом**. В якості стандартного офіційного тексту вибрано англійську версію Хартії.

Текст Хартії з порталу Верховної Ради	Пропонований текст	Зауваження
Європейська хартія місцевого самоврядування (укр/рос) Страсбург, 15 жовтня 1985 року Статус Хартії див. (994_414) (Хартію ратифіковано Законом N 452/97-ВР (452/97-ВР) від 15.07.97) { Додатковий протокол до Хартії див. (994_946) від 16.11.2009 } Дата підписання: 6 листопада 1996 р. Офіційний переклад Преамбула Держави - члени Ради Європи, які підписали цю Хартію, враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами для збереження та втілення в життя ідеалів і принципів, які є їхнім спільним надбанням, вважаючи, що одним з методів досягнення цієї мети є укладання угод в адміністративній галузі, враховуючи, що органи місцевого самоврядування є однією з головних підвалин будь-якого демократичного режиму,	Європейська хартія місцевого самоврядування (укр/рос) Страсбург, 15 жовтня 1985 року Статус Хартії див. (994_414) (Хартію ратифіковано Законом N 452/97-ВР (452/97-ВР) від 15.07.97) {Додатковий протокол до Хартії див. (994_946) від 16.11.2009 } Дата підписання: 6 листопада 1996 р. Офіційний переклад Преамбула Держави - члени Ради Європи, які підписали цю Хартію, враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами для збереження та втілення в життя ідеалів і принципів, які є їхнім спільним надбанням, вважаючи, що одним з методів досягнення цієї мети є укладання угод в адміністративній галузі, враховуючи, що органи місцевого самоврядування є однією з головних підвалин будь-якого демократичного режиму,	Англійський вираз local authority в більш ранніх версіях перекладався як «місцеві власті». Такого терміну не існує в українському юридичному лексиконі. В політичному лексиконі існує термін «місцеві влади» (Конгрес місцевих і регіональних влад). Конституція України дає

враховуючи, що право громадян на участь в управлінні <i>суспільними справами</i> є одним з демократичних принципів, які поділяються всіма державами - членами Ради Європи, переконані в тому, що це право найбільш безпосередньо може здійснюватися саме на місцевому рівні, переконані в тому, що існування органів місцевого самоврядування, наділених реальними <i>функціями</i>, може забезпечити ефективне і близьке до громадянина управління, усвідомлюючи, що охорона і посилення місцевого самоврядування в різних країнах Європи є важливим внеском у розбудову Європи на принципах демократії і децентралізації влади, стверджуючи, що з цього випливає необхідність існування органів місцевого самоврядування, які мають створені на демократичній основі <i>директивні органи</i> і	враховуючи, що право громадян на участь в управлінні <i>публічними справами</i> є одним з демократичних принципів, які поділяються всіма державами - членами Ради Європи, переконані в тому, що це право найбільш безпосередньо може здійснюватися саме на місцевому рівні, переконані в тому, що існування органів місцевого самоврядування, наділених реальними <i>повноваженнями</i>, може забезпечити ефективне і близьке до громадянина управління, усвідомлюючи, що охорона і посилення місцевого самоврядування в різних країнах Європи є важливим внеском у розбудову Європи на принципах демократії і децентралізації влади, стверджуючи, що з цього випливає необхідність існування органів місцевого самоврядування, які мають створені на демократичній основі <i>органи уповноважені</i>	повне і виключне визначення терміну «органи місцевого самоврядування» в ст. 140 «Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи». Це визначення відповідає параграфу 2 статті 3 Хартії і тому варто залишити у перекладі саме вираз «органи місцевого самоврядування». В практичному застосуванні цього терміну в Україні є, втім деякі особливості, які будуть обговорюватись в Рекомендаціях В попередній версії перекладу – «державних». В англійському тексті – «public». Поняття суспільні справи, суспільні відносини значно ширше ніж публічні справи, відносини і включають в себе те, що не відноситься до влади – релігію, мораль, звичаєве право тощо. В англійському тексті – «responsibilities» – зобов'язання, відповідальності, повноваження. В російському тексті – «облеченні реальной властью». В англійському тексті – «decision-making bodies». В російському перекладі – «уполномоченными для принятия решений органами»
--	--	---

широку автономію щодо своїх <i>функцій</i>, шляхи і засоби здійснення цих функцій, а також ресурси, необхідні для їх виконання, погодилися про таке: Стаття 1 Сторони зобов'язуються вважати для себе обов'язковими, у порядку та обсязі, передбачених у статті 12 цієї Хартії, нижченаведені статті. Частина I Стаття 2 Конституційна та правова основа місцевого самоврядування Принцип місцевого самоврядування визнається в національному законодавстві і у міру можливості в конституції. Стаття 3 Концепція місцевого самоврядування 1. Місцеве самоврядування означає право і спроможність органів місцевого самоврядування в межах закону здійснювати регулювання і управління суттєвою часткою <i>суспільних</i> справ, <i>які належать до їхньої компетенції</i>, в інтересах місцевого населення. 2. Це право здійснюється радами або зборами, члени яких вільно обираються	<i>приймати рішення</i> і широку автономію щодо своїх <i>повноважень</i>, шляхи і засоби здійснення цих функцій, а також ресурси, необхідні для їх виконання, погодилися про таке: Стаття 1 Сторони зобов'язуються вважати для себе обов'язковими, у порядку та обсязі, передбачених у статті 12 цієї Хартії, нижченаведені статті. Частина I Стаття 2 Конституційна та правова основа місцевого самоврядування Принцип місцевого самоврядування визнається в національному законодавстві і у міру можливості в конституції. Стаття 3 Концепція місцевого самоврядування 1. Місцеве самоврядування означає право і спроможність органів місцевого самоврядування в межах закону здійснювати регулювання і управління суттєвою часткою <i>публічних</i> справ, <i>під власну відповідальність</i>, в інтересах місцевого населення. 2. Це право здійснюється радами або зборами, члени яких вільно обираються	В тексті – «які належать до їхньої компетенції». В англійському тексті – «under their own responsibility». В російському перекладі – «под свою ответственность».
--	--	---

таємним голосуванням на основі прямого, рівного, загального виборчого права і які можуть мати підзвітні їм виконавчі органи. Це положення ніяким чином не заважає використанню зборів громадян, референдумів або будь-якої іншої форми прямої участі громадян, якщо це дозволяється законом. Стаття 4 Сфера компетенції місцевого самоврядування 1. Головні повноваження і функції органів місцевого самоврядування визначаються конституцією або законом. Однак це положення не перешкоджає наділенню органів місцевого самоврядування повноваженнями і функціями для спеціальних цілей відповідно до закону. 2. Органи місцевого самоврядування в межах закону мають повне право вільно вирішувати будь-яке питання, яке не вилучене із сфери їхньої компетенції і вирішення якого не доручене жодному іншому органу. 3. <i>Муніципальні функції</i> як правило, здійснюються переважно тими <i>владами</i>, які мають найтісніший контакт з громадянином. Наділяючи тією чи іншою функцією інший орган, необхідно враховувати обсяг і характер завдання, а також вимоги досягнення ефективності та економії.	таємним голосуванням на основі прямого, рівного, загального виборчого права і які можуть мати підзвітні їм виконавчі органи. Це положення ніяким чином не заважає використанню зборів громадян, референдумів або будь-якої іншої форми прямої участі громадян, якщо це дозволяється законом. Стаття 4 Сфера компетенції місцевого самоврядування 1. Головні повноваження і функції органів місцевого самоврядування визначаються конституцією або законом. Однак це положення не перешкоджає наділенню органів місцевого самоврядування повноваженнями і функціями для спеціальних цілей відповідно до закону. 2. Органи місцевого самоврядування в межах закону мають повне право вільно вирішувати будь-яке питання, яке не вилучене із сфери їхньої компетенції і вирішення якого не доручене жодному іншому органу. 3. <i>Публічні повноваження</i>, як правило, здійснюються переважно тими <i>органами публічної влади</i>, які мають найтісніший контакт з громадянином. Наділяючи тією чи іншою функцією інший орган, необхідно враховувати обсяг і характер завдання, а також вимоги досягнення ефективності та економії.	В англійському тексті – «Public responsibilities». Існуючий переклад є позбавленою будь-якого смислу тавтологією, бо «муніципальні функції», якими б вони не були, якраз і здійснюються тими властями, які мають найтісніший контакт з громадянином. При перегляді першого перекладу всюди «місцеві власті» замінено на «органи місцевого самоврядування». В англійському тексті тут не “local authorities” а просто “authorities”, тому,
---	--	---

4. Повноваження, якими наділяються органи місцевого самоврядування, як правило, мають бути повними і виключними. Вони не можуть скасовуватися чи обмежуватися іншим, центральним або регіональним органом, якщо це не передбачене законом. 5. Якщо повноваження делегуються органам місцевого самоврядування центральним чи регіональним органом, органи місцевого самоврядування у міру можливості мають право пристосовувати свою діяльність до місцевих умов. 6. У процесі планування і прийняття рішень щодо всіх питань, які безпосередньо стосуються органів місцевого самоврядування, з останніми мають проводитися консультації, у міру можливості своєчасно і належним чином. Стаття 5 Охорона територіальних кордонів органів місцевого самоврядування Зміни територіальних кордонів органів місцевого самоврядування не можуть здійснюватися без попереднього з'ясування думки відповідних місцевих громад, можливо шляхом проведення референдуму, якщо це дозволяється законом.	4. Повноваження, якими наділяються органи місцевого самоврядування, як правило, мають бути повними і виключними. Вони не можуть скасовуватися чи обмежуватися іншим, центральним або регіональним органом, якщо це не передбачене законом. 5. Якщо повноваження делегуються органам місцевого самоврядування центральним чи регіональним органом, органи місцевого самоврядування у міру можливості мають право пристосовувати свою діяльність до місцевих умов. 6. У процесі планування і прийняття рішень щодо всіх питань, які безпосередньо стосуються органів місцевого самоврядування, з останніми мають проводитися консультації, у міру можливості своєчасно і належним чином. Стаття 5 Охорона територіальних кордонів органів місцевого самоврядування Зміни територіальних кордонів органів місцевого самоврядування не можуть здійснюватися без попереднього з'ясування думки відповідних місцевих громад, можливо шляхом проведення референдуму, якщо це дозволяється законом.	очевидно, автори перегляду залишили «владі». Ми додаємо прикметник публічний, тому що в українському законодавстві органи місцевого самоврядування не визнаються органами влади. Російський переклад – «органы власти».
---	---	--

Стаття 6 Відповідні адміністративні структури і ресурси для виконання органами місцевого самоврядування їхніх завдань 1. Без шкоди для більш загальних законодавчих положень органи місцевого самоврядування мають можливість визначати свої власні внутрішні адміністративні структури з урахуванням місцевих потреб і необхідності забезпечення ефективного управління. 2. Умови служби співробітників органів місцевого самоврядування повинні дозволяти добір висококваліфікованого персоналу з урахуванням особистих якостей та компетентності; для цього забезпечуються належні можливості професійної підготовки, винагороди та просування по службі.	Стаття 6 Відповідні адміністративні структури і ресурси для виконання органами місцевого самоврядування їхніх завдань 1. Без шкоди для більш загальних законодавчих положень органи місцевого самоврядування повинні мати можливість визначати свої власні внутрішні адміністративні структури з урахуванням місцевих потреб і необхідності забезпечення ефективного управління. 2. Умови служби найманих працівників органів місцевого самоврядування повинні дозволяти добір висококваліфікованого персоналу з урахуванням особистих якостей та компетентності; для цього забезпечуються належні можливості професійної підготовки, винагороди та просування по службі.	В англійському тексті використано вираз «shall be able to determine» В англійському тексті - «local government employees». Хартія чітко розрізняє найманих працівників та обраних представників – депутатів, сільського, селищного, міського голову, секретаря ради тощо
Стаття 7 Умови здійснення функцій на місцевому рівні 1. Мандат місцевих обраних представників передбачає вільне здійснення ними своїх функцій.	Стаття 7 Умови, за яких виконуються повноваження на місцевому рівні 1. Умови діяльності місцевих обраних представників повинен забезпечувати вільне виконання ними своїх функцій.	Англійський текст: «Conditions under which responsibilities at local level are exercised 1. The conditions of office of local elected representatives shall provide for free exercise of their functions.» Існуючий переклад видається занадто вільним. Російський текст: «Условия осуществления полномочий на местном уровне 1. Статус местных выборных лиц должен обеспечивать свободное осуществление их полномочий». Тут в англійському тексті застосований саме вираз «functions».

2. Він передбачає відповідне фінансове відшкодування витрат, здійснених під час виконання цього мандату, а також у разі необхідності відшкодування втрачених доходів або винагороди за виконану роботу і відповідний захист соціального забезпечення. 3. Будь-які функції та діяльність, несумісні з мандатом місцевого обраного представника, визначаються законом або основоположними правовими принципами. Стаття 8 Адміністративний нагляд за діяльністю органів місцевого самоврядування 1. Будь-який адміністративний нагляд за органами місцевого самоврядування може здійснюватися тільки згідно з процедурами та у випадках, передбачених конституцією або законом. 2. Будь-який адміністративний нагляд за діяльністю органів місцевого самоврядування, як правило, має на меті тільки забезпечення дотримання закону та конституційних принципів. Однак вищі інстанції можуть здійснювати адміністративний нагляд за своєчасністю виконання завдань, доручених органам місцевого самоврядування. 3. Адміністративний нагляд за органами місцевого самоврядування здійснюється таким чином, щоб забезпечити домірність	2. Вони повинні передбачати відповідне фінансове відшкодування витрат, що виникають при відповідній діяльності, а також у разі необхідності відшкодування втрачених доходів або винагороди за виконану роботу і відповідний захист соціального забезпечення. 3. Будь-які функції та діяльність, несумісні з мандатом місцевого обраного представника, визначаються законом або основоположними правовими принципами. Стаття 8 Адміністративний нагляд за діяльністю органів місцевого самоврядування 1. Будь-який адміністративний нагляд за органами місцевого самоврядування може здійснюватися тільки згідно з процедурами та у випадках, передбачених конституцією або законом. 2. Будь-який адміністративний нагляд за діяльністю органів місцевого самоврядування, як правило, має на меті тільки забезпечення дотримання закону та конституційних принципів. Однак вищі інстанції можуть здійснювати адміністративний нагляд за належністю виконання завдань, доручених органам місцевого самоврядування. 3. Адміністративний нагляд за органами місцевого самоврядування здійснюється таким чином, щоб забезпечити домірність	Англійський текст: They shall allow for appropriate financial compensation for expenses incurred in the exercise of the office in question as well as, where appropriate, compensation for loss of earnings or remuneration for work done and corresponding social welfare protection Використовується англійське слово «expediency», яке можна також перекласти як доцільність, вигідність
--	---	---

заходів контролюючого органу важливості інтересів, які він має намір охороняти. Стаття 9 Фінансові ресурси органів місцевого самоврядування 1. Органи місцевого самоврядування мають право в рамках національної економічної політики на свої власні адекватні фінансові ресурси, якими вони можуть вільно розпоряджатися в межах своїх повноважень. 2. Обсяг фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування відповідає функціям, передбаченим конституцією або законом. 3. Принаймні частина фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування формується за рахунок місцевих податків та зборів, розмір яких вони мають повноваження встановлювати в межах закону. 4. Фінансові системи, які складають підгрунтя ресурсів органів місцевого самоврядування, мають достатньо диверсифікований і <i>підвищувальний</i> характер і повинні забезпечувати можливість приводити наявні ресурси, наскільки це практично можливо, у відповідність до реального зростання вартості виконуваних ними завдань. 5. Захист більш слабких у фінансовому відношенні органів місцевого самоврядування передбачає запровадження процедур	заходів контролюючого органу важливості інтересів, які він має намір охороняти. Стаття 9 Фінансові ресурси органів місцевого самоврядування 1. Органи місцевого самоврядування мають право в рамках національної економічної політики на свої власні адекватні фінансові ресурси, якими вони можуть вільно розпоряджатися в межах своїх повноважень. 2. Обсяг фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування відповідає функціям, передбаченим конституцією або законом. 3. Принаймні частина фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування формується за рахунок місцевих податків та зборів, розмір яких вони мають повноваження встановлювати в межах закону. 4. Фінансові системи, які складають підгрунтя ресурсів органів місцевого самоврядування, мають достатньо диверсифікований і <i>гнучкий</i> характер і повинні забезпечувати можливість приводити наявні ресурси, наскільки це практично можливо, у відповідність до реального зростання вартості виконуваних ними завдань. 5. Захист більш слабких у фінансовому відношенні органів місцевого самоврядування передбачає запровадження процедур	Англійське «buoyant» перекладається як «плаваючий», тобто здатний позитивно реагувати на зміни. В англійському текст: «Such procedures or measures shall not diminish the discretion local authorities may exercise within their own sphere of
---	--	--

бюджетного вирівнювання або аналогічних заходів з метою подолання наслідків нерівного розподілу потенційних джерел фінансування і фінансового тягара, який вони повинні нести. <i>Такі процедури або заходи не завдають шкоди повноваженням, які органи місцевого самоврядування можуть здійснювати в межах їхньої власної компетенції.</i> 6. <i>Органи місцевого самоврядування інформуються відповідним чином про порядок виділення їм перерозподілених ресурсів.</i> 7. У міру можливості дотації органам місцевого самоврядування призначаються не для фінансування конкретних проектів. Надання дотацій не скасовує основоположну свободу органів місцевого самоврядування проводити свою політику в межах їхньої власної компетенції. 8. Для цілей здійснення позик інвестиційного капіталу органи місцевого самоврядування мають доступ до національного ринку капіталу в межах закону. Стаття 10 Право органів місцевого самоврядування на свободу асоціації 1. Органи місцевого самоврядування мають право, здійснюючи свої повноваження, співробітничати та в межах закону створювати консорціуми з іншими органами місцевого	бюджетного вирівнювання або аналогічних заходів з метою подолання наслідків нерівного розподілу потенційних джерел фінансування і фінансового тягара, який вони повинні нести. <i>Такі процедури або заходи не повинні звужувати свободу дій місцевих властей у межах власної відповідальності.</i> 6. <i>З місцевими властями повинні проводитись, належним чином, консультації про порядок передачі їм перерозподілених ресурсів.</i> 7. У міру можливості дотації органам місцевого самоврядування призначаються не для фінансування конкретних проектів. Надання дотацій не скасовує основоположну свободу органів місцевого самоврядування проводити свою політику в межах їхньої власної компетенції. 8. Для цілей здійснення позик інвестиційного капіталу органи місцевого самоврядування мають доступ до національного ринку капіталу в межах закону. Стаття 10 Право органів місцевого самоврядування на свободу асоціації 1. Органи місцевого самоврядування мають право, здійснюючи свої повноваження, співробітничати та в межах закону створювати консорціуми з іншими органами місцевого	responsibility.» використовується слово «discretion» що означає розсуд, свободу діяльності В англійському тексті «Local authorities shall be consulted, in an appropriate manner, on the way in which redistributed resources are to be allocated to them.» йдеться саме про консультації, а не інформування.
---	--	--

самоврядування для виконання завдань, що становлять спільний інтерес. 2. Право органів місцевого самоврядування бути членом асоціації з метою захисту і заохочення їхніх спільних інтересів, а також бути членом міжнародної асоціації органів місцевого самоврядування визнається кожною державою. 3. Органи місцевого самоврядування мають право на умовах, які можуть бути передбачені законом, співробітничати з органами місцевого самоврядування інших держав. Стаття 11 Правовий захист місцевого самоврядування Органи місцевого самоврядування мають право використовувати засоби правового захисту для забезпечення вільного здійснення своїх повноважень і поважання принципів місцевого самоврядування, які утілені в конституції чи національному законодавстві. Частина II Інші положення Стаття 12 Зобов'язання 1. Кожна Сторона зобов'язується вважати для себе обов'язковими принаймні двадцять пунктів частини I цієї Хартії, з яких принаймні	самоврядування для виконання завдань, що становлять спільний інтерес. 2. Право органів місцевого самоврядування бути членом асоціації з метою захисту і заохочення їхніх спільних інтересів, а також бути членом міжнародної асоціації органів місцевого самоврядування визнається кожною державою. 3. Органи місцевого самоврядування мають право на умовах, які можуть бути передбачені законом, співробітничати з органами місцевого самоврядування інших держав. Стаття 11 Правовий захист місцевого самоврядування Органи місцевого самоврядування мають право використовувати засоби правового захисту для забезпечення вільного здійснення своїх повноважень і поважання принципів місцевого самоврядування, які утілені в конституції чи національному законодавстві. Частина II Інші положення Стаття 12 Зобов'язання 1. Кожна Сторона зобов'язується вважати для себе обов'язковими принаймні двадцять пунктів частини I цієї Хартії, з яких принаймні	
---	---	--

десять пунктів мають належати до пунктів, які наведені нижче: - стаття 2, - пункти 1 і 2 статті 3, - пункти 1, 2 і 4 статті 4, - стаття 5, - пункт 1 статті 7, - пункт 2 статті 8, - пункти 1, 2 і 3 статті 9, - пункт 1 статті 10, - стаття 11. 2. Кожна Договірна Держава під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про приєднання чи затвердження повідомляє Генеральному секретарю Ради Європи, які пункти вона визначила відповідно до положень пункту 1 цієї статті. 3. Будь-яка Сторона в подальшому в будь-який час може повідомити Генерального секретаря про те, що вона вважає для себе обов'язковими будь-які пункти цієї Хартії, які вона ще не прийняла згідно з положеннями пункту 1 цієї статті. Такі взяті в подальшому зобов'язання вважаються складовою частиною ратифікації, прийняття чи затвердження Стороною, яка надсилає таке повідомлення, і набирають такої ж чинності з першого дня місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання повідомлення Генеральним секретарем. Стаття 13 Органи, до яких застосовується Хартія	десять пунктів мають належати до пунктів, які наведені нижче: - стаття 2, - пункти 1 і 2 статті 3, - пункти 1, 2 і 4 статті 4, - стаття 5, - пункт 1 статті 7, - пункт 2 статті 8, - пункти 1, 2 і 3 статті 9, - пункт 1 статті 10, - стаття 11. 2. Кожна Договірна Держава під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про приєднання чи затвердження повідомляє Генеральному секретарю Ради Європи, які пункти вона визначила відповідно до положень пункту 1 цієї статті. 3. Будь-яка Сторона в подальшому в будь-який час може повідомити Генерального секретаря про те, що вона вважає для себе обов'язковими будь-які пункти цієї Хартії, які вона ще не прийняла згідно з положеннями пункту 1 цієї статті. Такі взяті в подальшому зобов'язання вважаються складовою частиною ратифікації, прийняття чи затвердження Стороною, яка надсилає таке повідомлення, і набирають такої ж чинності з першого дня місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання повідомлення Генеральним секретарем. Стаття 13 Органи, до яких застосовується Хартія	
---	---	--

Принципи місцевого самоврядування, що містяться в цій Хартії, застосовуються до всіх категорій органів місцевого самоврядування, існуючих в межах території відповідної Сторони. Однак кожна Сторона під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або документа про приєднання чи затвердження може визначити категорії місцевих або регіональних органів самоврядування, якими вона має намір обмежити сферу застосування цієї Хартії або які вона має намір вилучити з неї. Вона може також включити в сферу застосування цієї Хартії інші категорії місцевих або регіональних органів самоврядування шляхом подання в подальшому відповідного повідомлення Генеральному секретарю Ради Європи. Стаття 14 Надання інформації Кожна Сторона надсилає Генеральному секретарю Ради Європи всю відповідну інформацію, що стосується законодавчих положень або інших заходів, вжитих нею з метою дотримання положень цієї Хартії. Частина III Стаття 15 Підписання, ратифікація та набрання чинності 1. Цю Хартію відкрито для підписання державами - членами Ради Європи. Вона	Принципи місцевого самоврядування, що містяться в цій Хартії, застосовуються до всіх категорій органів місцевого самоврядування, існуючих в межах території відповідної Сторони. Однак кожна Сторона під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або документа про приєднання чи затвердження може визначити категорії місцевих або регіональних органів самоврядування, якими вона має намір обмежити сферу застосування цієї Хартії або які вона має намір вилучити з неї. Вона може також включити в сферу застосування цієї Хартії інші категорії місцевих або регіональних органів самоврядування шляхом подання в подальшому відповідного повідомлення Генеральному секретарю Ради Європи. Стаття 14 Надання інформації Кожна Сторона надсилає Генеральному секретарю Ради Європи всю відповідну інформацію, що стосується законодавчих положень або інших заходів, вжитих нею з метою дотримання положень цієї Хартії. Частина III Стаття 15 Підписання, ратифікація та набрання чинності 1. Цю Хартію відкрито для підписання державами - членами Ради Європи. Вона	
--	--	--

підлягає ратифікації, прийняттю чи затвердженню. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи. 2. Ця Хартія набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати, на яку чотири держави - члени Ради Європи висловили свою згоду на обов'язковість для них цієї Хартії відповідно до положень попереднього пункту. 3. Стосовно будь-якої держави, яка висловлюватиме свою згоду на обов'язковість для неї цієї Хартії після набрання нею чинності, Хартія набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати здачі на зберігання ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження. Стаття 16 Територіальне застосування 1. Будь-яка держава під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або документа про прийняття, затвердження чи приєднання може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься ця Хартія. 2. Будь-яка держава може в подальшому в будь-який час заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи поширити дію цієї Хартії на	підлягає ратифікації, прийняттю чи затвердженню. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи. 2. Ця Хартія набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати, на яку чотири держави - члени Ради Європи висловили свою згоду на обов'язковість для них цієї Хартії відповідно до положень попереднього пункту. 3. Стосовно будь-якої держави, яка висловлюватиме свою згоду на обов'язковість для неї цієї Хартії після набрання нею чинності, Хартія набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати здачі на зберігання ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження. Стаття 16 Територіальне застосування 1. Будь-яка держава під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або документа про прийняття, затвердження чи приєднання може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься ця Хартія. 2. Будь-яка держава може в подальшому в будь-який час заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи поширити дію цієї Хартії на	
--	--	--

будь-яку іншу територію, визначену в цій заяві. Щодо такої території Хартія набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такої заяви Генеральним секретарем. 3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до двох попередніх пунктів, може стосовно до будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря. Відкликання набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення шестимісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем. Стаття 17 Денонсація 1. Будь-яка Сторона може денонсувати цю Хартію в будь-який час після закінчення п'ятирічного періоду від дати, на яку Хартія набрала для неї чинності. Відповідне повідомлення надсилається Генеральному секретарю Ради Європи за шість місяців до дати денонсації Хартії. Така денонсація не зашкоджує чинності Хартії для інших Сторін, якщо їхня кількість протягом всього часу становить не менше чотирьох Сторін. 2. Будь-яка Сторона може відповідно до положень попереднього пункту денонсувати будь-який прийнятий нею пункт частини I Хартії, якщо ця Сторона продовжує вважати для себе обов'язковими ту кількість і категорію пунктів, які визначені в пункті 1	будь-яку іншу територію, визначену в цій заяві. Щодо такої території Хартія набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такої заяви Генеральним секретарем. 3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до двох попередніх пунктів, може стосовно до будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря. Відкликання набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення шестимісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем. Стаття 17 Денонсація 1. Будь-яка Сторона може денонсувати цю Хартію в будь-який час після закінчення п'ятирічного періоду від дати, на яку Хартія набрала для неї чинності. Відповідне повідомлення надсилається Генеральному секретарю Ради Європи за шість місяців до дати денонсації Хартії. Така денонсація не зашкоджує чинності Хартії для інших Сторін, якщо їхня кількість протягом всього часу становить не менше чотирьох Сторін. 2. Будь-яка Сторона може відповідно до положень попереднього пункту денонсувати будь-який прийнятий нею пункт частини I Хартії, якщо ця Сторона продовжує вважати для себе обов'язковими ту кількість і категорію пунктів, які визначені в пункті 1	
---	---	--

статті 12. Будь-яка Сторона, яка після денонсації того чи іншого пункту більше не задовольняє вимогам пункту 1 статті 12, вважається такою, що денонсувала також і Хартію. Стаття 18 Повідомлення Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави - члени Ради Європи про: а) будь-яке підписання; б) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття чи затвердження; с) будь-яку дату набрання чинності цією Хартією відповідно до статті 15; д) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень пунктів 2 і 3 статті 12; е) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень статті 13; ф) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або сповіщення, які стосуються цієї Хартії. На посвідчення чого нижчепідписані, належним чином на те уповноважені представники підписали цю Хартію. Вчинено у Страсбурзі п'ятнадцятого дня жовтня місяця 1985 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цієї Хартії кожній державі -	статті 12. Будь-яка Сторона, яка після денонсації того чи іншого пункту більше не задовольняє вимогам пункту 1 статті 12, вважається такою, що денонсувала також і Хартію. Стаття 18 Повідомлення Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави - члени Ради Європи про: а) будь-яке підписання; б) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття чи затвердження; с) будь-яку дату набрання чинності цією Хартією відповідно до статті 15; д) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень пунктів 2 і 3 статті 12; е) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень статті 13; ф) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або сповіщення, які стосуються цієї Хартії. На посвідчення чого нижчепідписані, належним чином на те уповноважені представники підписали цю Хартію. Вчинено у Страсбурзі п'ятнадцятого дня жовтня місяця 1985 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цієї Хартії кожній державі -	
--	--	--

члену Ради Європи.	члену Ради Європи.	
--------------------	--------------------	--

Висновки

Європейська хартія місцевого самоврядування визначає орган місцевого самоврядування як ради або збори (ст. 3). Конституція України в ст. 140 визначає органи місцевого самоврядування як сільські, селищні, міські ради. Відповідно до Конституції України обласні та районні ради також є органами місцевого самоврядування, що представляють інтереси територіальних громад. Таким чином, обидва документи однозначно ототожнюють поняття органів місцевого самоврядування і ради.

Однак, на практиці, в тому числі і законотворчій, під терміном «орган місцевого самоврядування» часто розуміють виконавчий орган ради. Один з яскравих прикладів – закон «Про службу в органах місцевого самоврядування», назва якого, враховуючи вищезазначене, може бути переформульована так: «Про службу в сільських, селищних, міських, районних та обласних радах». Насправді в законі, як правило, йдеться про службовців виконавчих органів рад.

Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» чітко розрізняє поняття орган місцевого самоврядування та виконавчий орган ради, допускаючи при цьому грубе порушення Конституції України. В статтях 27-41 Закону йдеться про повноваження виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, причому ці повноваження поділяються на власні і делеговані. Водночас, стаття 143 Конституції щодо такого делегування встановлює: «Органам місцевого самоврядування можуть надаватися законом окремі повноваження органів виконавчої влади».